

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum de singulis mortalib[us] requiratur contritio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

actu est Psalm. 17. Cum peruerso peruerteris.
nissim Ad secundum dicendum, quod de peccatis alio-
fectu rum dolere debemus, non tamen oportet, quod de
culpa eis conteramur: quia non omnis dolor de peccato
in acc præterito est contritio, ut ex dictis patet *.

ARTIC. VI.

Vtrum de singulis peccatis mortalibus requiri-
ratur contritio?

in co. ar.
O ar. 2.
huius q.

9

AD sextum sic proceditur. Viderunt, quod non
requiratur de singulis peccatis mortalibus con-
tritio. Est enim motus contritionis in iustificatione
in instanti. Sed in instanti non potest homo singula
peccata recogitare. Ergo non oportet quod sit con-
Non contritio de singulis peccatis.

o, de **¶ 2** Præterea, Contritio debet esse de peccatis,
ulgen secundum quod auertunt à Deo: quia conuersio ad
uo. Cœratum sine auersione à Deo, contritionem non
requirit. Sed omnia peccata mortalia in auersione
t dili conueniunt. Ergo contra omnia sufficit una con-
tritio.

at. I **¶ 2** Præterea, Plus conueniunt peccata morta-
lilia actualia adiuicem, quam actuale & originale.
cati Sed unus baptismus delet omnia actualia, & origina-
nibile. Ergo una contritio generalis delet omnia pec-
cata mortalia.

SED contra, Diuersorum morborum diuersæ sunt
tiae vi medicinæ: quia non sanat oculum, quod sanat cal-
pse se caneuni: ut dicit Hieron.* Sed contritio est medi-
cina singularis contra unum mortale. Ergo non suffi-
dem vna communis de omnibus.

t. VI **¶ 2** Præterea, Contritio explicatur per confessio-
nem. Sed oportet singula peccata mortalia confite-
nisi. Ergo & de singulis conteri.

RESPONDEO dicendum, quod contritio potest
aliquid duplicitate considerari: scilicet quantum ad sui prin-
cipium, & quantum ad terminum. Et dico princi-
pium contritionis cogitationem, qua quis cogitat
tripode peccato, & dolet, & si non dolore contritionis,
saltēm

super il-
lud Mar.
9 Hoc ge-
nus dé-
moniorū
nō ejici-
tur, Oe.
tom. 9.

faltem dolore attritionis. Terminus autem communis est, quando dolor ille iam gratia informatur. tum ergo ad principium contritionis, oportet sit de singulis peccatis, quæ quis in memoria habet quantum ad terminum, sufficit quod sit una munus de omnibus: tunc enim ille motus agit omnium dispositionum præcedentium.

Et per hoc patet responsio Ad Primum.

Ad secundum dicendum, quod quamvis omnia mortalia conueniant in auersione: tamen dunt in causa & modo auersionis, & quantitate conuersationis à Deo: & hoc est secundum diuersitas conuersionis.

Ad tertium dicendum, quod baptismus agit in tute meriti Christi, qui habuit infinitam virtutem delendum omnia peccata: & propterea unus sibi contra omnia peccata. Sed in contritione cum Christi requiritur actus noster: & ideo optime singulis peccatis respondeat signifikatim, cum habeat infinitam virtutem ad contritionem. Vecdum quod baptismus est spiritualis generatio pœnitentia quantum ad contritionem, & alias suæ, est spiritualis quedam sanatio per modum cædam alterationis. Patet autem in generatione corporali alicuius, quæ est cum corruptione, quod una generatione remouentur omnia accidentia rei generata, quæ erant accidentia rei corruptæ: in alteratione remouetur tantum unum accidenti contrarium, ad quod terminatur alteratio similiter unus baptismus simul delet omnia peccata nouam vitam inducendo: sed pœnitentia non debet de singulis conteri & confiteri.

QVÆST. III.

De quantitate contritionis, in tres articulos diuidendam.

DEinde considerandum est de quantitate contritionis.

¶ Circa quod quaruntur tria.

¶ Primo